

TV-JEGYZET

Helyszíni jelentés

Vad, mennydörgéssel fűszerezett hózápor vágott végig a téren, s erre már a legelszántabb botrányvadászok is eliszkoztak, kicsavart esernyőkkel, megtépzott jelszóablakkal. Csupán a rendőrök egyre ritkuló kétsoros kordona állt helyt a televízió épületének lépcsőjén. Már ők sem sokáig, nem volt miért.

— 0 —

Az '56-os Forradalmi Nemzeti Szövetség március 15-én kora délután nagygyűlést szervezett a Szabadság térre a Magyar Televízió épülete elé. Alaposan szervezték. A fővárosban számtalan helyre kiragasztották a felhívó plakátokat, melyek szerint rendszeres követelnek a rádióban és a televízióban, „je a liberálkommunista televízióval!”.

A Nemzeti Múzeum kertjében tartott központi ünnepi nagygyűlés előtt egy gépkocsi szorult hogy-hogy nem, a tömeg közé, ahonnan hangszóróból harsogtak a felhívó jelmondatokat a forradalom jegyében. „Halál Hankiss Elemérre!” — ordította el magát, nem cifrázva mondanóját egy tavalyi Szittyakürt példányokat árusító öregúr. Ez csak szelíd bemelegítés volt. Amikor Csernák János színművész elmondta az 1848-as 12 pontot, hogy „mit kíván a magyar nemzet”, két pontnál tört ki a hangzavar. Az egyik pont a sajtó szabadságát követelte akkor... (A másik uniót Erdéllyel...)

— 0 —

„Mi a nép vagyunk, az egész magyar népet képviseljük!” — szóla az egyik szónok a Szabadság téren.

Mennyi volt az egész magyar nép? A becslések húszszertől ezeröttszázig ingadoznak. Viszonylag kis tér lévén, maradjunk úgy háromezernél. Igaz, az úgynevezett kemény mag hangereje jelentett még néhány ezret.

A rendőrök kettős sorfala alig rezdülő arccal nézte a tömeget. Mögöttük a tévések kis csoportja Pálffy G. Istvánostól. (Aki aztán, amikor elkezdődtek a szemlére szóló pfújások, visszament az épületbe.)

„Magyar televíziót! Keresztény televíziót!” — hangzik újra és újra. — Hankiss jöjjön ki!”

Egy csoport zászlókkal „megrohmozza” a bejáratot. A rendőrökben elakadnak. „Orizzuk meg nyugalunkat!” — mondja a hangszóróba Fónay Jenő, a nagygyűlés szónoka. — Mi nem csöcselék vagyunk, hanem a nép!”

Sinkovics Imre gyönyörűen mondja Illyés Gyula Haza magasztal című versét, s meghatottan köszöni meg a meleg szavakat, jókívánságokat.

De a tömegnek más is kell. A kíváncsiaknak éppúgy, mint a megalázott idős embereknek. Ők vannak a legtöbben. Ők '56 szellemének hordozói. S ott vannak mellettük azok, akik sorsuk miatt tele vannak haraggal, elkeseredéssel. Akiknek a szabadság és demokrácia egyelőre mind kisebb szület kenyeret hozott. Egy anyóka öklét rázza a tévépalota ablakai felé: — Rohadékok, piszkok! Ti vesztitek fel a milliós fizetéseket, mi meg éhezünk!

A játszótérnél skinhaedek rágógumizó csoportja várakozik türelmesen. Még nem jött el az ő idejük. Távolról nézik a negyventagú rendőrökönként, akiknek közelében viszont egy rikító dzsekibe bújt barna bőrű fiú álldogál.

— Eörsi István barátom ott van-e a lépcsőn, hogy megvédje tőlünk a televíziót?! — kérdezi Fónay. Zúg a tömeg: „pfúj Eörsi... áruló... szegyetelen...!”

— A diktatúra a rádióval és a televízióval mérgezte a magyar szellemet — mondja a szónok —, most ugyanolyan liberális, bolszevista szellemű!

— Tízmillió magyart megilleti az igaz szó! — veszi át a mikrofont Kiss Dezső. — Az Alkotmánybíróság elárulta a forradalmat! A tömeggyilkosok bűnei nem évülnek el soha!”

„Nem, nem, soha!” — zúg a tömeg a húszas évek stílusában.

Aztán a „Pfüúj!” lesz a refrén. — Nem változik itt semmi, honfitársaim, amíg olyanok mérgezik a légkört, mint Bánó András... Nika György... Mester Ákos... Feuer András... Márványi Péter... Rangos Katalin...

Minden név után ordítás és pfújolás hangzik fel. A hangerőből ítélve a legnagyobbat Mester Ákos kapta, de Rangos Katalinnak sem kell szégyenkeznie. — És takarodjon a Juszt is! — egészíti ki a listát egy szentori hang.

— Az egész tévében csak két magyar ember van! (Ki lehet az a kettő?)

— Háromezeröttszáz ingyenélő! Mondjatok le!

— Mi nem akarjuk személyesen kihozni őket onnan, azt akarjuk, hogy maguktól jöjjenek ki!

Egy riporternő a demokráciáról kezd vitát. Vitát? Körbefogják. Lincshangulat van. Megpróbálók segíteni. Csaknem megjáróm.

A hangulat az újságírók ellen fordul. Odébb egy kocsi fognak közre. Konrád György is benne ül. Leköpködik a kocsi. Konrádot zugfirkásznak, írőcskának nevezik.

Aztán a lépcsőt őrző rendőröket kezdik ki!

— Gyertek le! Azokkal vagytok, vagy a néppel? Talpnyalók!

Geréb Attila felolvassa a petíciót, melyet a miniszterelnökhöz fogalmaztak. (A küldöttséget később Boross Péter belügyminiszter fogadta, s átvette a követelések listáját.) Az első pont a tévé és a rádió elnökeinek azonnali leváltását tartalmazza.

— 0 —

A nagygyűlés után egy vérző homlokú férfi tá-molyog a tér sarkában.

— Mi történt?

— Megverték a rendőrök! — vágja rá a társa.

— A szél hozzám vágott egy táblát! Majdnem ki-verte a szememet!

— Inkább a rendőröket mondjad! — makacs-kodik a másik. — Miért ne teremtsünk legendát!

Kádár Péter

Rózsák és számítógépek
Közgazdaságtan és bécsi valcer Esztergomban

Szombaton Esztergomban, a Fürdő Szálló pálmater-mében, a hírneves Old Boys-együttes élé Mózésné dr. Galambos Irén igazgató-nő állt elsőnek, hogy bú-csúzzon az idei Berzeviczy Gergely-napok minden ven-dégétől, az iskola régi és mostani diákjait köszöntse. Aztán minden a vigasságé volt: minden belépő hölgy egy fehér rózsát kapott, raj-ta szalagocska: „Csupa ked-ves arcot látok” — beszél-tek a rózsák. Mi válaszol-tunk rá: Mi is sok kedves arcot láttunk: régi, kedves tanárainkét, Szabó Matyi bácsit, feleségét Mariannt, Miskolcyné, Erzsébet néni-t, valamikor be' szigorú volt, (nálamnál jobb statisztiku-sok számolták, hány-szor akart megbuktatni), most csillogó szemmel emlékezett azokra a régi komisz na-pokra.

Strauss János keringőjére varázslatosan szép valcert jártak az iskola lányai (a fiúkat kölcsönkérték más esztergomi iskolától). Lám, a számlaszámokon nevelő-dött, a számítógépek mate-matikájára fogott fiatalok mily kecsesen lejtették bal-ra fordulás lépésekkel a bé-csi valcert!

Prof. dr. Hágelmayer Ist-vánt, a bál védnökét kér-deztem: — Esztergomból a közgazdasági érdeklődés?

— Nem. Diákként verse-keket írtam. Kifejezetten iro-dalmi érdeklődésű voltam. Amikor felvettek a Marx Károly Közgazdaság-tudo-mányi Egyetemre „véletle-nül” kedveltem meg a köz-gazdaság-pénzügytudo-mányt. Milyen nagy „hibát” követtem el: Nemcsak Marxot olvastam, hanem P. A. Samuelson, Kennedy-elnök közgazdasági tanács-adója, Nobel-díjas közgaz-dászt is. Egyetemi éveim után „benn maradtam” ta-nársegédnek, majd harminc-öt évesen egyetemi tanár lettem. Innen a Pénzügyi Ku-tató Intézete” élére kerül-tem. Sok mindent felfed-

tünk, ami az akkori köz-ponti bizottságnak nem tet-szett. Miniszterem, Med-gyesi Péter behivatott: túl sok a hétmillió forint évi költségvetésünk... Meg-szüntették az intézetet. Az-tán 1987 után az új Ország-gyűlésben észbe jutottam valakinek: felkértek az Ál-lami Számvevőszék elnöki posztjára.

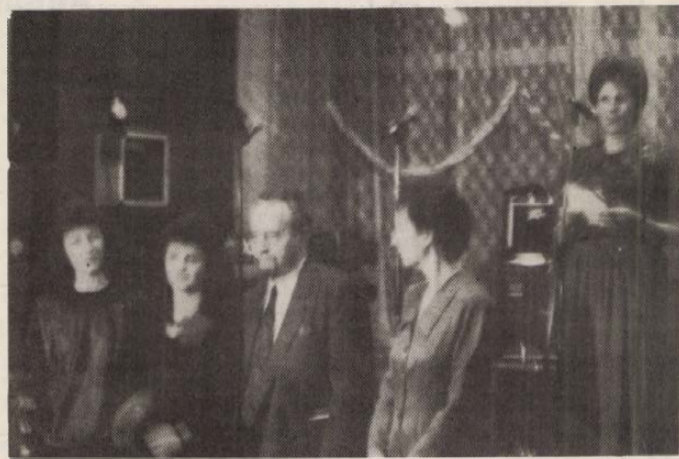
— Elnök úr, némi agya-fúrtsággal kérdezem: tetszett az iskola tánckarának bécsi valcere...?

— Értem... Ha egészen pontos választ kellene ad-nom, lányomat, Hágai Ka-talint, az Állami Operaház szoló balerináját kellett vol-na tanásadómul választan-nom ma estére.

Mint felidegesített méh-kas, ha váratlanul tudják meg a méhecskék, hogy emelik a viasz árát, olyan nyüzsgő volt a szak'özép-iskola a múlt hét végén; Stúdióvetélkedők (ezt a III. a. nyerte), sportmérkő-zések (a IV. a-sok voltak a hunyók), és az irodalmi élőkép paródiák! Jaj, de jó-kat nevtünk az igazi, szint-isztia és őszinte jópofa di-ákhumoron. A IV. b-sek a Rómeó és Júlia paródiáját csinálták meg és nyerték el az ütközet összes pontját. Még ma is rekeszizom-próba, ha visszagondolok a szövegelésre.

Persze, a valcerok ellené-re sem farsangolás az élet a Berzeviczy Gergely Köz-gazdasági Szakközépisko-lában. Sokszinű, elmélyült munka folyik. Most éppen az új számviteli törvény be-fogadásán fáradoznak. Nem-csak a diákok. A tanárok is tanulnak. Az iskola a leg-korszerűbb irodatechnikai gépekben jól áll. A számító-gépes könyvelés és szöveg-szerkesztés, programozás könnyen elsajátítható ná-luk. Az éppen dolgozó osz-tály minden növendéke előtt külön számítógép áll.

A Fehér rózsák bálja ap-propóján, ürügyén sok min-dent szeretnénk elmondani



A Berzeviczy Gergely-napokat Mózésné dr. Galambos Irén igazgató-nő zárta. Középen a Fehér rózsá-bál védnöke, prof. dr. Hágelmayer István, az Állami Számvevőszék elnöke.



Az iskola nyelvi laboratóriumának berendezésére a Buda-pest Bank adott támogatást. Lugosiné Sóron Éva tanárnő a labor „agyközpontjánál”.

az esztergomi iskoláról: Lám, nem évről évről búcsú-zók közhelye, hogy az alma-ter mindig visszavár. Vala-hogy éreztük, tíz-, tizenöt-, húsz- és több évet vissza-repültünk egy csodálatos időgép segítségével. És nem szégyellem bevallani, ezt az

időgépet most az örök ke-ringőkirály kezelte. Majd-hogy a dolgok közgazdasági jellegéről sem feledkezzünk meg: Esztergomban, a Ber-zeviczy Gergely Közgazda-sági Szakközépiskolában li-zingelték.

Cs. Nagy Lajos

Gyermekmozgalom
a környezetért

A természet szépségeit ábrázoló képeslapok ezrei, százezrei fejezzék ki a gyerekek egészséges környezet iránti vágyát — e céllal a Kecskeméti Kodály Zoltán Ének-Zenei Iskola az ország határain túlra is kiterjedő környezetvédő gyermek-mozgalmat indított. Felhívásokban kéri, hogy azok az iskolások, akiket aggaszt környezetünk állapota, a tavak, folyók szennyvezetése, az erdők pusztulása, küldjenek egy természet- és állatvilág képeslapot április 5-éig a Kodály iskola címére. (6000 Kecskemét,

Szabadság tér 7.) A világhí-rű zeneszerzőről elnevezett iskola tanulóközössége kéri továbbá, hogy a feladók nevük, címük, életkoruk, iskolájuk feltüntetése mellett írják meg a lapon azt is: ha rajtuk múlna, mit ten-nének legelőször a környe-zet megóvása érdekében.

A világméretűvé szélese-dett környezetvédelem jeles nemzetközi dátumán, a Föld napja ünnepén, ápri-lis 22-én a Kodály iskolá-ban kiállítás nyílik az ösz-szegyűlt képeslapokból, a beküldők között pedig ju-talmakat sorsolnak ki.

Hajótörésből házasság?

Több mint három hétig hanykódott egy gumicsónak-ban az 57 éves Josie Sanders és a 70 éves William Heil irányítást és élelmiszer nélkül Dél-Amerika partjainál. Sirá-lyokkal és repülő halakkal táplálkoztak — tűzhely híján természetesen nyers állapotban.

A nyugdíjas angol tanárnő és a szintén nyugdíjas egy-kori Ford-menedzser — mindketten özvegyek — 1 évvel ezelőtt ismerkedett össze Spanyolországban. Tervük az volt, hogy átháznak Brazíliába, a riói karneválra. A 13 méteres vitorlás azonban hajótörést szenvedett 550 mér-földdel a partok előtt. Csak 23 nappal a szerencsétlenség után talált rá a csontig lesóványodott párra egy halászha-jó.

„Alighogy felvettek minket a fedélzetre, Bill rögtön házassági ajánlatot tett nekem” — közölte családijával az örömhírt telefonon az asszony. „Még nem döntöttem, mit tegyek, de egy biztos, örökre összetartozunk.”

Művészeti fórum

Szakmai tanácskozást szervez a Berzsenyi Irodalmi és Művészeti Társaság Kaposvárott, március 20-án és 21-én.

A művészeti fórum — a rendezők reményei szerint — jó alkalmat kínál az egyes művészeti ágak esé-lyeinek végiggondolására, egy átfogó helyzetkép fel-vázolására. Módot nyújt arra is, hogy az átalakuló

szövetségek, új szerveződé-sek helyzetéről, a mece-na-túra új formáiról tájéko-ztassák a résztvevőket.

A találkozó meghívott vendégei között számos ha-zai és határainkon túl élő magyar alkotóval, a műve-lődési tárca és a művésze-ti folyóiratok képviselőivel találkozhatnak az érdeklő-dők.

Ki lesz Waldorf-óvodás?

Az utóbbi napokban, hetekben nagyon sokan ér-deklődtek a tervek szerint szeptemberben induló Wal-dorf-óvoda iránt, amely Tatabányán, a Gyermek és Ifjúsági Házban kap otthont.

A legfontosabb kérdés az volt, hol és mikor le-het jelentkezni az óvodába, s ki lesz az a 20 szerenc-sés kisgyermek, aki szeptemberben itt kezdheti, vagy folytathatja óvodás életét. Az óvodai jelentkezé-seket március 26-án, 30-án 18—20 óra között, vala-mint április 2-án 9—20 óra között tartják. A jelent-kezési sorrendtől függetlenül minden jelentkezőt nyil-vántartásba vesznek. A jelentkezőket írásban értesítik, hogy mikor és hol szeretnének beszélgetni a szülőkkel és játszani a leendő óvodásokkal. Április 30-áig minden szülő értesítést kap, hogy tudják-e fogad-ni gyermekét az óvodában. A jelentkezésig még há-rom alkalommal találkozhatnak az érdeklődő szülők az óvónőkkel. Március 19-én 18 órától a Gyermek és Ifjúsági Házban Székely György előadását hallgathat-ják meg az antropozófia alapjairól, 24-én és 26-án 18 órától szintén a Gyermek és Ifjúsági Házban „szülői esteken” beszélhetnek meg minden részlefkérdést, pe-dagógiai problémát. A beszélgetések közben az óvo-nók bemutatják, hogyan kell Waldorf-játékokat ké-szíteni. A programokra természetesen a kicsiket is el-lehet vinni, mert ők azonnal ki is próbálhatják új já-tékaikat. Az előkészítő-felkészítő előadások és beszél-getések nyilvánosak és ingyenesek, minden érdeklő-dőt szeretettel vár a Tehetséggondozó és Lélektámasztó Alapítvány Tanodai Tagozata.